

Hartelijk dank vor de vertaling in het Nederlands

aan Paulus Remmers uit Rheden en Marlies Joosten uit Lemiers.

Runa´s geboorte

Mijn zusje komt op de wereld

Een prentenboek van Uwe Spillmann en Inga Kamieth

Idee en tekst: Uwe Spillmann   Tekeningen: Inga Kamieth

Dit boek is van:

Ik heet Lisa, ik ben vier jaar. Ik woon met mijn familie in een dorpje bij Hamburg. Zien jullie me?
Ik knuffel met Mama in bed.

Papa en Lore maken alvast het onbijt. Lore is mijn peettante. Ze is bij ons op bezoek, omdat ze ons wil helpen. Mama heeft namelijk een babie in haar buik. Haar buik is al hartstikke dik. Mama en Papa hebben gezegd, dat het babietje in het voorjaar uit haar buik komt. Nu is het lente. De narcissen bloeien zelfs al.

Mama past bijna niet meer achter de vaste wastafel. Soms kan ik voelen hoe ons babietje zich in mamaas buik beweegt. Het kan al tamelijk goed trappelen. Ik ook.

Mama eet niets bij het onbijt, niet eens een boterham met honing.
Ze zegt, het begint pijn te doen in haar buik.
„Het zal wel beginnen,“ zegt ze tegen Papa.
Lore en ik roepen: „Hoera, vandaag komt het babietje.“
„Nou ja, eerst eens afwachten, of het heftiger wordt,“
antwoordt mama, „misschien zijn het helemaal geen echte weeën.“

Papa speelt met mij cirkus. Mama kijkt niet eens goed toe. En dat terwijl we akrobaten zijn en gevaarlijke kunststukken doen.
Mijn peettante heeft alle tijd voor me. De zon schijnt en Lore speelt met mij
en Fabio.

Fabio is mijn vriendje, hij is ook vier, net als ik.
Het liefste bouwen we in de zandbak stallen voor onze houten diertjes.
Ik heb er drie en Fabio heeft er vijf, hij heeft er zelfs een ezelsveulen bij.

Als ik mijn nieuw zandvormpje in het huis wil halen, moet ik heel zachtjes doen. Mama belt net in de gang. Met Karin. Dat is onze vroedvrouw.

Net als ik klaar ben met verkleeden, zie ik Karin's rode auto.
„Kijk!“ roept Fabio. „Jullie vroedvrouw komt!“
Vandaag heeft ze een groot bont koffer bij zich. Karin is lief, ze heeft me ook al eens een blauwe steen cadeau gedaan en ik mag soms met
haar stethoscoop spelen.
“Hoi Karin!” roepen we, zij lacht even kort, en gaat dan snel het huis in.

Soms hoor ik Mama kreunen en ze ademt ook best wel luid.
Dat is alles normaal, zeggen papa en de vroedvrouw.
Ik vind dat een beetje saai. Goed, dat Lore bij me is en natuurlijk Fabio.
Wij spelen nu buiten winkeltje.
Met het ding wat op de stoel staat kun je het hartje van ons babietje horen kloppen en daar komt papier uit, net zoals bij onze fax.

Gelukkig hebben we een w.c. voor gasten. Ik kan namelijk niet in de badkamer, omdat daar mama in het bad zit en de vroedvrouw haar de rug masseert. Het warme water en de massage doen mama goed bij de weeën.

Papa streelt mamas buik en masseert haar rug. Papa helpt mama zo goed als hij kan bij het krijgen van ons babietje. Dat heeft hij ook al zo gedaan bij mijn geboorte. Dat was vroeger, maar ik weet dat, omdat wij daar foto's van in ons fotoboek hebben.

Mama's buik hangt kogelrond naar beneden langs de grote bal, waar mama op leunt, zodat haar rug zich kan ontspannen. Ik neem deze bal altijd om mee te huppen, maar alleen wanneer iemand me vasthoudt.

Fabio wilde niet langer met mij spelen, omdat hij altijd met mijn driewieler wilde fietsen. Daarom ben ik weer met Lore in ons huis gegaan. Juist, als het babietje uit moeders buik wil komen. In de slaapkamer is het schemerig en het ruikt ook heel anders. De verwarming is aan, zodat het babietje het lekker warm heeft.

O, mama heeft heel hard geschreeuwd. En dan horen we het babietje! Ueeeeeeeh! roept het, maar zo gauw mama het in haar armen neemt, wordt het vlug rustig. Mama, papa en Lore huilen een klein beetje, omdat ze zo gelukkig zijn. Zelfs bij Karin zijn de tranen gelopen. Van vreugde, omdat ik nu een zusje heb. Hoera, ik heb een zusje.

Bij het doorknippen van de navelsnoer helpen wij mee. Je moet heel goed oppassen dat de tangen heel goed zitten, heeft Karin gezegd.

Mijn kleine zusje wordt gemeten, gewogen, gewassen en aangekleed. En ik mag daarbij helpen. Ik kan dat harstikke goed, omdat ik haar grote zus ben.

Karin ruimt haar spulletjes op die ze bij de geboorte nodig had. Best veel past in zo'n vroedvrouwkoffer. Ik heb een doktorkoffer, maar die is kleiner. De papieren lakens stopt Karin in een vuilniszak.

Dadelijk toosten we allemaal op mijn kleine zusje. De volwassenen drinken sekt en ik drink kindersekt. Dat is eigenlijk spawater, maar in mijn glas tinkelt het net zo mooi als bij de groten. Hartelijk gefeliciteerd! zeggen allen tegen elkaar, het is ook een groot feest voor ons allemaal.

Als de vroedvrouw naar huis gaat is het al bijna donker. Mama, papa en ik kunnen niet genoeg van ons babietje krijgen. We moeten de hele tijd naar de kleine Runa kijken. Ja, mijn nieuw zusje heet Runa. Ik vind dat een mooie naam. Die hadden papa en mama al lang uitgezocht, maar het was hun geheim. Runa drinkt aan mama's borst en valt dan in slaap.

Ik knuffel met papa en mama in bed. En met Runa. En morgen vlecht ik van wol een navelsnoer en dan speel ik met Fabio geboorte.